



## ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40  
E-mail: [inform@drs.gov.ua](mailto:inform@drs.gov.ua), Сайт: [www.drs.gov.ua](http://www.drs.gov.ua), код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від \_\_\_\_\_ № \_\_\_\_\_ на № \_\_\_\_\_ від \_\_\_\_\_ 20\_\_ р.

### РІШЕННЯ

#### про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) розглянула проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо створення умов для модернізації інфраструктури шляхом реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії» (далі – проект Закону), а також документи, що надані до нього листом Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 06.04.2020 № 3903-04/22737-03.

За результатами розгляду проекту Закону та відповідного аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону

#### **встановлено:**

проект Закону наданий повторно для погодження відповідно до пункту 2 § 40 Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18.07.2007 № 950, та водночас є таким, що доопрацьований розробником за результатом врахування зауважень та пропозицій, наданих Міністерством фінансів України та Державною податковою службою України, під час проведення спільних нарад.

При цьому розробником наголошено, що 20.10.2019 набрав чинності Закон України від 03.10.2019 № 155-IX «Про концесію», що став початком реформування законодавства України у сфері державно-приватного партнерства, включаючи концесійне.

Практична реалізація вказаного Закону потребує внесення змін та доповнень до Податкового кодексу України в частині встановлення вимог щодо регулювання особливостей оподаткування платників податків в умовах дії договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійних договорів.

За інформацією розробника, внесення зазначених змін надаватиме можливість реалізовувати масштабні проекти на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесій, наслідком втілення яких буде залучення інвестицій в розвиток, модернізацію і створення нової інфраструктури та в економіку в цілому.

РІШЕННЯ № 242 від 16.04.2020



Однак варто констатувати той факт, що Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України під час підготовки доопрацьованої редакції проекту Закону не дотримано вимог статей 4 та 8 Закону, зважаючи на таке.

Востаннє проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо створення умов для модернізації інфраструктури шляхом реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії» для погодження до ДРС був наданий листом Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 28.11.2019 № 3904-05/49868-03, за результатом розгляду якого, а також супровідних до нього документів, ДРС прийняла рішення про погодження проекту регуляторного акта від 23.12.2019 № 550.

Слід підкреслити, що доопрацьований проект Закону відрізняється за змістом та за характером запропонованих ним змін від раніше погодженого ДРС проекту цього регуляторного акта, які до того ж ніяким чином не обґрунтовані розробником в Аналізі його регуляторного впливу (далі - АРВ), та більше того, повторно надані розробником супровідні документи до доопрацьованого проекту Закону містять формальні та менш інформативні дані ніж ті, які були надані розробником раніше.

З огляду на наведене, акцентуємо увагу розробника на тому, що засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

Згідно з нормами абзацу одинадцятого статті 1 Закону документом, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики – є Аналіз регуляторного впливу.

АРВ до проекту регуляторного акта повинен містити обов'язкові положення, визначені статтею 8 Закону.

У цьому випадку, наданий розробником АРВ до проекту Закону містить формальний опис запропонованих ним змін, не є інформативним, та не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

1. Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив, а також

обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Проте, в АРВ до проекту Закону розробником акцентовано увагу виключно на законодавчій необхідності реалізації вимог, визначених Законом України від 03.10.2019 № 155-IX «Про концесію».

При цьому розробником не здійснений практичний та актуальний опис стану застосування державного-приватного партнерства в Україні, з одночасним підтвердженням незадовільного стану таких відносин (у разі наявності) за допомогою відповідних статистичних даних; не визначені можливі причини незацікавленості приватного партнера до управління, модернізації існуючих та створення нових об'єктів на умовах партнерства з державою, в особі відповідних уповноважених державних органів; а також не доведена необхідність пошуку та встановлення певних стимулюючих факторів залучення бізнесу до партнерства з державою тощо.

Відсутність зазначеного не дозволяє адекватно оцінити існування проблем та встановити практичну необхідність зміни чинних процедур взаємодії державних та приватних партнерів на принципах державно-приватного партнерства, а також суперечить вимогам статті 4 Закону в частині забезпечення дотримання принципу доцільності державної регуляторної політики.

**2.** У розділі II «Цілі державного регулювання» АРВ розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми.

Проте, задекларовані розробником цілі державного регулювання є формальними, абстрактними та не вимірюваними. Зокрема, розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання.

Таким чином, розробником порушено принцип адекватності, оскільки належним чином не обґрунтовано наскільки така форма державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми.

**3.** У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити усі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак розробник обмежився формальним описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання від застосування обраних альтернатив, характеристика яких не розкриває зміст, характер впливу та переваги запропонованого проектом Закону механізму державного регулювання.

Водночас в АРВ розробником не наведено жодних аналітичних даних та/або розрахунків витрат держави та суб'єктів господарювання, яких вони зазнають, як внаслідок впровадження проекту Закону (як приклад, сума витрат на адміністрування податкового обліку умов ведення договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору тощо), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей,



у тому числі із застосуванням відповідних додатків до Методики, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Слід підкреслити, що факт відсутності належним чином проведеного аналізу запропонованих альтернатив не дозволяє оцінити наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

4. У розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовані причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

5. У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізму дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти положення проекту Закону та якою прогнозується ситуація після набрання регулятором актом чинності.

Крім того, розробником не оцінено, які організаційні заходи мають здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акта після набрання ним чинності.

6. При заповненні розділу VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником не обраховані витрати зацікавлених сторін, як державних органів, так і суб'єктів господарювання на виконання вимог регуляторного акта, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи витрати держави не є оптимальними і не містять ознак корупційних ризиків.

7. Розділ VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» заповнено з порушенням вимог Методики, адже обов'язкові показники результативності регуляторного акта повинні бути не описовими, а кількісними та вимірювальними.

З огляду на вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту Закону та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики: доцільності, адекватності, ефективності, збалансованості, визначених



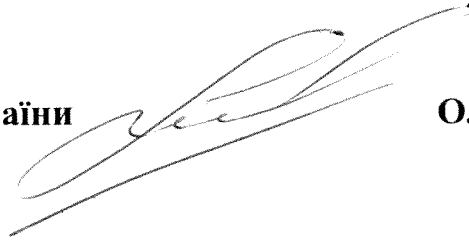
статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а також вимог статті 8 Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами).

Ураховуючи зазначене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

**вирішила:**

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо створення умов для модернізації інфраструктури шляхом реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії».

**Т. в. о. Голови Державної  
регуляторної служби України**



**Олег МІРОШНІЧЕНКО**

